

عنوان مقاله:

زیست-سیاست و تاثیر آن بر جوامع اطراف هامون جازموریان

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های دانش زمین، دوره 12، شماره 4 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

مرتضی قورچی - گروه جغرافیای سیاسی، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران

سروش فرش چین - گروه جغرافیای سیاسی، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

با انقیاد زیست انسان به واسطه گفتمان زیست-سیاست حکومت ها، مفاهیم «اردوگاه ۲» و «هموساکر ۳»، در دنیای مدرن ظهور پیدا کرده است. گرچه این دو مفهوم، در گستره وسیعی از مطالعات جغرافیایی به کار رفته است، اما تاکنون ارتباط مشخصی بین خشونت های محیط زیست، سیاست های زیست محیطی حکومت و جوامع تحت تاثیر آن ایجاد نکرده است. در این پژوهش، ضمن تعریف «اردوگاه زیست محیطی ۴» و «هموساکرهای زیست محیطی ۵» در چارچوب مباحثی که جورجیو آگامبن ۶ و جغرافیدانان سیاسی انتقادی متأثر از او به آن پرداخته اند، مدلی مفهومی ارائه شده است. این مدل برای صاحب نظران ارسال و تایید چارچوب مفهومی به دست آمده است. پرسش اصلی این پژوهش این است که آیا امکان وقوع شرایط اردوگاهی و به تبع آن ظهور نوعی از انسان های هموساکر در یک محیط طبیعی جغرافیایی، تحت تاثیر گفتمان های سیاسی زیست محیطی حکومت وجود دارد؟ جهت پاسخ به این پرسش، سیمای طبیعی اطراف هامون جازموریان، و همچنین سیمای اجتماعی جوامع موجود در آن، مورد مطالعه موردی قرار گرفته است. ماحصل تصمیمات در بازه بیست ساله اخیر، با بررسی وضعیت اقلیم، آب در دسترس، سفره های زیر زمینی، پوشش گیاهی، فرسایش، زیرساخت ها، رشد جمعیت، آموزش، بهداشت و اشتغال صورت گرفته است. بر این اساس نمود «حیات برهنه ۷» در وضعیت معیشت جوامع ساکن در این مناطق، مشهود است و مدل مفهومی این پژوهش مبنی بر تبلور حیات برهنه به واسطه سیاست های زیست محیطی، مورد تایید قرار گرفته است.

کلمات کلیدی:

اردوگاه، جورجیو آگامبن، خشونت محیط زیست، کمبود آب، هموساکر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1422377>

